

Arrest

nr. 187 837 van 31 mei 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Mortsel

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van X en X, op 28 september 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mortsel van 29 augustus 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 oktober 2016 met nummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 maart 2017.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WENS, die loco advocaat T. L'ALLEMAND verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op, in zoverre het beroep is ingediend door verzoekster in haar verklaarde hoedanigheid van wettelijke vertegen-

woordiger van haar minderjarige kinderen. Hij wijst er in deze op dat de beide ouders gezamenlijk als vertegenwoordigers dienen op te treden.

1.2. Te dezen moet rekening worden gehouden met het gestelde in artikel 35, § 1, tweede lid, en §2, van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht : *“De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop die uitoefening wordt aangevoerd.”* Het wordt niet betwist dat daarom te dezen het Belgische recht van toepassing is.

1.3. De uitoefening van het ouderlijk gezag is geregeld door de artikelen 371 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Uit de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, ongeacht of ze samenleven of niet. Voor wat betreft de vertegenwoordiging van de minderjarige heeft de wetgever een weerlegbaar vermoeden ingesteld dat elke ouder wordt geacht te handelen met de andere ouder ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn. Dit vermoeden betreft echter in principe enkel handelingen over de persoon van het kind (artikel 373, tweede lid BW) en daden van beheer van de goederen van het kind (artikel 376, tweede lid BW) en betreft niet de mogelijkheid om het kind te vertegenwoordigen in het kader van een procedurele handeling (cf. C.E. 18 septembre 2006, n° 162.503; C.E. 4 décembre 2006, n° 165.512; C.E. 9 mars 2009, n°191.171, RvS 15 september 2016, nr. 235.774 en RvS 28 maart 2017, nr. 237.805). Hieruit volgt dat in het kader van een beroep dat wordt ingesteld tegen een administratieve beslissing, de ouders gezamenlijk dienen op te treden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun kinderen, tenzij verzoekster aantoont dat zij beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag, quod non in casu.

De exceptie van onontvankelijk van het beroep, in zoverre het is ingesteld door verzoekster als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen, is gegrond.

2. Onderzoek van het beroep, in zoverre het beroep is ingediend door verzoekster in eigen naam en voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten.

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 14 maart 2017 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.2. Verzoekster richt op 21 maart 2017 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

2.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 4 mei 2017 staat het volgende: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij verwijst enkel naar haar verzoekschrift. De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid betreffende de argumentatie die in de beschikking ambtshalve wordt opgeworpen aangaande de onbevoegdheid van een gemachtigde van de burgemeester om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en verwijst voor het overige naar haar nota.”*

2.4. Losstaand van de vragen in welke mate enerzijds verzoekster belang heeft bij haar vraag tot horen – gericht tegen een beslissing die luidens de beschikking lijkt te moeten worden vernietigd – en anderzijds verweerder – die geen vraag tot horen indiende – ter terechtzitting alsnog opmerkingen kan

formuleren, wijst de Raad erop dat noch verzoekster door te volharden in het verzoekschrift, noch verweerder door zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad enig element aanbrengt dat de inhoud van de beschikking aan het wankelen brengt. De inhoud van de beschikking, met name dat in casu – voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten – sprake is van een onbevoegde steller van de akte, blijft overeind.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

3. Onderzoek van het beroep, in zoverre het beroep is ingediend door verzoekster in eigen naam en het is gericht ten aanzien van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

3.1. Verzoekster voert in een eerste, tweede en derde middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van artikel 13 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, opgemaakt te New York op 19 december 1966, goedgekeurd bij wet van 15 mei 1981 en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De Raad herneemt het gestelde in punten 2.1. tot en met 2.3.

3.3. Door louter te volharden in het verzoekschrift, gaat verzoekster volledig voorbij aan het doel van de vraag om te worden gehoord – zijnde haar visie ten aanzien van de inhoud van de beschikking, waarmee zij het niet eens is, kenbaar te maken – en brengt zij geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld. De inhoud van de beschikking blijft derhalve overeind.

De middelen zijn ongegrond.

4. Korte debatten

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd en verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van meer dan drie maanden kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

5. Kosten

Gelet op de vaststelling dat een van de bestreden beslissingen dient te worden vernietigd, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen, voor zover deze zijn gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mortsel van 29 augustus 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mortsel van 29 augustus 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 3

De vordering tot schorsing van de bij artikel 2 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 558 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA